

ผลการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา
สังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา
Effects of Geography Learning Outcomes Based on Constructivist Theory
for Elementary School Students Under the Education
Network of Muang Mai Pattana, Songkhla Province

Received : 2023-01-02

Revised : 2023-06-09

Accepted : 2023-10-17

ผู้วิจัย วิภาพรรณ พินลา¹

Wipapan Phinla¹

Phinla_89@hotmail.com

วิภาดา พินลา²

Wipada Phinla²

ณัชชา มหปญญานนท์³

Natcha Mahapoonyanont³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบการจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ และ 2) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียว ก่อนสอบและหลังสอบ (One Group Pretest- Posttest Design) โดยมีนักเรียนจากโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จำนวน 6 โรงเรียนในจังหวัดสงขลา ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2565 จำนวน 145 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 20 สัปดาห์ เวลา 20 ชั่วโมง ดำเนินการจัดการเรียนรู้ใน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 เสนอสถานการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อม ขั้นที่ 2 สำรวจและรวบรวมข้อมูล ขั้นที่ 3 สะท้อนความคิดในสิ่งที่เกิดขึ้น ขั้นที่ 4 สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ขั้นที่ 5 วัดและประเมินผลการเรียนรู้ 2) ผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนด้านความสามารถในการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.41, S.D. = 0.23)

คำสำคัญ : ผลการเรียนรู้, ทฤษฎีการสร้างความรู้, ภูมิศาสตร์, นักเรียนประถมศึกษา

¹อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนศิลปศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Dr. Program in Teaching Liberal Art Faculty Education Thaksin University

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนศิลปศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Dr. Program in Teaching Liberal Art Faculty Education Thaksin University

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Assistant Professor Dr. Program in Evaluation and Research Faculty Education Thaksin University

Abstract

The purposes of this research were 1) to design geography learning management based on knowledge generation theory and 2) to study the results of geography learning management based on knowledge generation theory. This research was a pre-test and post-test trial research. (One Group Pretest- Posttest Design) There are students from 6 elementary schools under the Education Network of Muang Mai Pattana, Songkhla Province. In the first semester of the academic year 2022, there were 145 students. The research tools consisted of a learning management plan based on knowledge generation theory. Learning Ability Test and a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using basic consciousness, namely percentage, mean and standard deviation. The results showed that 1) Learning management according to the theory of knowledge creation It consists of 6 learning management plans, 20 weeks, 20 hours, and implements learning management in 5 steps. Step 1 presents environmental problem situations, Step 2 explores and collects data, Step 3 reflects what happened, Step 4 builds knowledge by oneself, and Step 5 measures and evaluates learning outcomes. 2) The results of learning management according to the theory of knowledge formation revealed that the learning outcomes of students in learning ability after school was higher than before was statistically significant .05 And the results of the study of student satisfaction towards learning management revealed that the overall satisfaction of students was at a high level. ($\bar{X}$ = 4.41, S.D. = 0.23)

Keywords : Learning outcomes, Theory of knowledge creation, geography, Elementary school student

บทนำ

ปัจจุบันโลกเผชิญกับวิกฤติการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา-19 (COVID-19) มนุษย์ทุกคนมีรูปแบบพฤติกรรมเป็น “New Normal หรือความปกติใหม่” ที่ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดำเนินชีวิต ทั้งการเว้นระยะห่าง การสวมใส่หน้ากากอนามัย การล้างมือให้บ่อยครั้ง และจำเป็นต้องพึ่งพาเทคโนโลยีสารสนเทศมากยิ่งขึ้น การศึกษาจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการเปลี่ยนแปลงสังคม เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะ เจตคติที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ อย่างไรก็ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ได้กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจสาระภูมิศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะทางกายภาพของโลก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์วิถีการดำเนินชีวิต เพื่อให้รู้เท่าทัน ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสามารถใช้ทักษะ กระบวนการ ความสามารถทางภูมิศาสตร์ และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ในการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมตามสาเหตุและปัจจัยอันจะนำไปสู่การปรับใช้ในการดำเนินชีวิต (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2560 น. 2) สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ (2561, น. 8) ได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญคือ การอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุลการฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีด

ความสามารถของระบบนิเวศ การยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล อันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) เพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ 5 ขั้น สำหรับนักเรียนประถมศึกษาในปัจจุบัน ยังไม่สามารถบรรลุได้เท่าที่ควร อันเนื่องมาจากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีตัวชี้วัดจำนวนมากและเนื้อหากว้าง ทั้งยังซับซ้อน โดยครูส่วนใหญ่ยังสอนแบบเดิม คือ เน้นการบรรยายเนื้อหามากกว่ากระบวนการ ซึ่งอาจไม่บรรลุตัวชี้วัดที่กำหนดว่า ผู้เรียนต้องรู้อะไรและทำอะไรได้ (ดร.ณิ จาปาทอง, 2560 น. 127) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศวัฒน์ ขอบแก้ว และณัฐเชษฐ์ พูลเจริญ (2565, น. 38) กล่าวว่า การเรียนการสอนรายวิชาภูมิศาสตร์ที่ผ่านมา พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่อยู่ในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถคิดเชิงระบบและมองเห็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างธรรมชาติ มนุษย์ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นที่ไม่บรรลุปกป้องธรรมชาติตามจุดมุ่งหมายของการปรับปรุงหลักสูตรสาระภูมิศาสตร์ได้ เนื่องจากขาดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการมองสิ่งต่าง ๆ รอบตัวที่มีความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบได้ ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อความสามารถในการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้สำคัญที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนเข้าใจปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นบนโลกเกี่ยวกับที่ตั้ง ระบบธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การคิดอย่างเป็นระบบ และการตัดสินใจเพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมในฐานะพลเมืองโลกที่ยั่งยืน

นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ 5 ขั้นตอน เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่นำทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) จากการศึกษาของนักการศึกษาในกลุ่มคอนสตรัคติวิสต์ (Anthony, 1996, p. 350; Brooks and Brooks, 1993, p. 17-94; Clements, 1997, p. 198-200; Driscoll, 1994, p. 365-377 and Gredler, 1997, p. 267-268) โดยกล่าวถึงทฤษฎีการสร้างความรู้ เกิดขึ้นเมื่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับความรู้ สอดคล้องกับประสบการณ์เดิม บุคคลจะรับความรู้นั้นเข้าสู่โครงสร้างทางปัญญาเดิม ทำให้ความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างทางปัญญาเดิมขยายขอบเขตกว้างขวางมากขึ้น นอกจากนี้ การเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาการทางสติปัญญา ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง จากการใช้ประสาทสัมผัส การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและกระบวนการคิดด้วยการอธิบายให้เหตุผล โดยการเปรียบเทียบ หรือตรวจสอบความขัดแย้งข้อมูลใหม่กับความเข้าใจที่มีอยู่เดิม ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนกลายเป็นโครงสร้างทางปัญญา ที่มีความซับซ้อน และมีความคงทนยิ่งขึ้น การที่ผู้เรียนพยายามประยุกต์ใช้โครงสร้างความรู้เดิมกับสถานการณ์ใหม่ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความขัดแย้งทางปัญญา

ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา โดยการออกแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยใช้ข้อมูลที่รับมาใหม่ร่วมกับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งประสบการณ์เดิมมาสร้างความหมายในการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

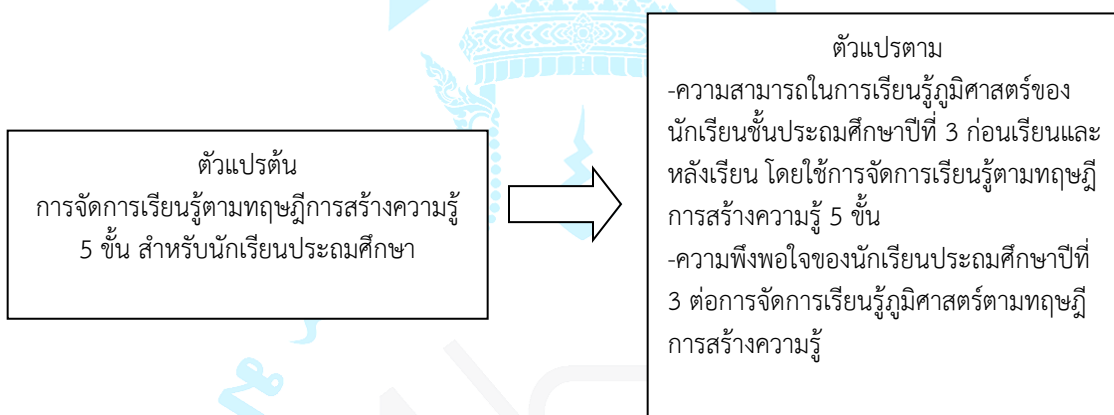
การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวก่อนทดสอบและหลังทดสอบ (One Group Pretest-Posttest Design)

1. ประชากร

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนบ้านน้ำกระจาย โรงเรียนบ้านกลาง โรงเรียนวัดแหลมพ้อ โรงเรียนวัดท้ายยอ โรงเรียนอนุบาลบ้านท่าเสาอัน โรงเรียนบ้านดอนขี้เหล็ก อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำนวน 6 ห้องเรียน ทั้งหมด 145 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย

2. แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวที่มี การทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest Posttest Design)

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ 5 ขั้น จำนวน 6 แผน โดยทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) 4 ชั่วโมง ดำเนินการจัดการเรียนรู้ 12 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน (Post-test) 4 ชั่วโมง รวมจำนวน 20 ชั่วโมง โดยมีค่าเฉลี่ย ระหว่าง 4.80-5.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 0.00-0.44

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

3.2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ เป็นแบบอัตนัย มีลักษณะเป็นโจทย์สถานการณ์ปัญหา วัดความสามารถในการเรียนรู้ 4 ด้าน ประกอบด้วย ความสามารถในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า และการแก้ปัญหา จำนวน 4 ชุด โดยในแต่ละชุดมีข้อสอบทั้งหมด 12 ข้อ คะแนนรวมเท่ากับ 36 คะแนน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (The Index of Item Objective Congruence : IOC) ตั้งแต่ 0.60-1.00 มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.49 – 0.68 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.41 – 0.78 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.81

3.2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน จำนวน 5 ข้อ ด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ ด้านเนื้อหา จำนวน 5 ข้อ และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ โดยพิจารณาที่เป็นมาตราส่วน มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 โดยกำหนดน้ำหนักการให้คะแนนคำตอบ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างมาก	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	1	คะแนน

และใช้เกณฑ์แปลความหมายของผลจากการวัดเจตคติ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในระดับน้อยที่สุด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 วัดความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ ก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์

4.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา

4.3 วัดความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ หลังดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์

4.4 วัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

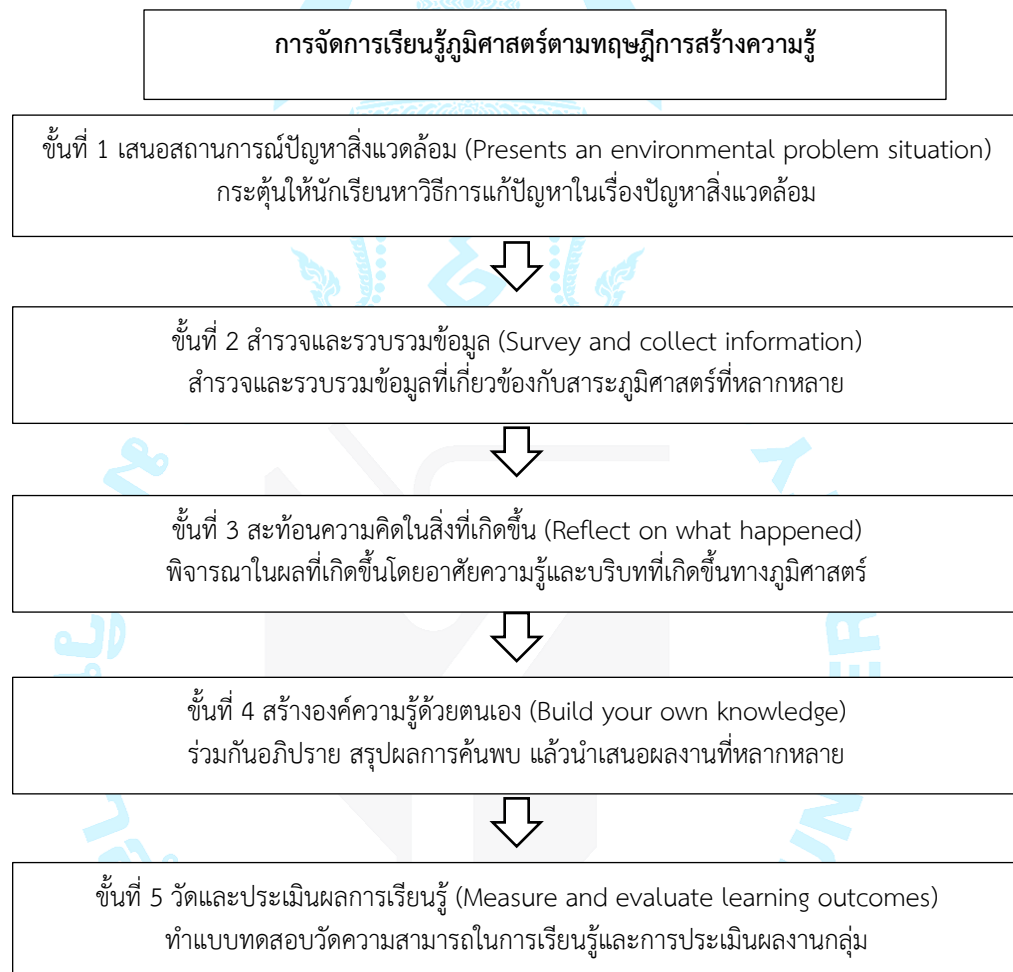
5.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent

5.2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) บรรยายเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

การจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา คณะผู้วิจัยร่วมกันสังเคราะห์และออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน เวลา 16 ชั่วโมง ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับคือ 1) แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ 2) ลักษณะทางกายภาพของชุมชน 3) ลักษณะชุมชนเมืองและชนบท 4) การพึ่งพาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติของมนุษย์ 5) การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมในชุมชน และ 6) ปัญหาสิ่งแวดล้อม คณะผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ใน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 เสนอสถานการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อม ขั้นที่ 2 สำรวจและรวบรวมข้อมูล ขั้นที่ 3 สะท้อนความคิดในสิ่งที่เกิดขึ้น ขั้นที่ 4 สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ขั้นที่ 5 ประเมินผล

ภาพประกอบที่ 1 การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา

**ผลการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัด
เครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา**

1) ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนด้านความสามารถในการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา

ผลการเรียนรู้ด้านความสามารถในการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.42 (S.D.= 2.08) สูงกว่าก่อนเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.41 (S.D.= 2.02) ภาพรวมความสามารถในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.41 คะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 20.42 มีค่าเฉลี่ยผลต่าง 12.01 คะแนน และมีค่า $t\text{-test} = 13.48$ แสดงผลการเรียนรู้หลังเรียนตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผลการเรียนรู้หลังเรียนตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนด้านความสามารถในการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา

ผลคะแนน	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	145	36	8.41	2.02	13.48	.000**
หลังเรียน	145	36	20.42	4.44		

2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 (S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากที่สุด คือ ด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 (S.D. = 0.16) รองลงมาด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 (S.D. = 0.28) ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 (S.D. = 0.24) ตามลำดับ ส่วนรายด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 (S.D. = 0.27) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์

(n = 145 คน)

ประเด็นความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านครูผู้สอน	4.51	0.16	มากที่สุด	1
ด้านการจัดการเรียนรู้	4.41	0.24	มาก	3
ด้านเนื้อหา	4.32	0.27	มาก	4
ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	4.43	0.28	มาก	2
รวมทั้งหมด	4.41	0.23	มาก	

อภิปรายผล

1. การเรียนรู้ภูมิศาสตร์ ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ในภาพรวมพบว่า มีความเหมาะสม/สอดคล้อง มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ระหว่าง 4.86-5.00 และคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระหว่าง 0.21-0.62 ซึ่งแสดงว่าการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม ทั้งนี้เป็นเพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวได้ออกแบบขึ้นอย่างมีระบบและขั้นตอนที่ชัดเจน ซึ่งแสดงว่าการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ มีความเหมาะสมสอดคล้องเชิงโครงสร้างสามารถนำไปทดลองใช้และนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่อไปได้ ซึ่งมีการดำเนินการตามขั้นตอนของวิธีการเชิงระบบร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 เสนอสถานการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อม (Presents an environmental problem situation) กระตุ้นให้นักเรียนหาวิธีการแก้ปัญหาในเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม ขั้นที่ 2 สืบค้นและรวบรวมข้อมูล (Survey and collect information) สืบค้นและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสาระภูมิศาสตร์ที่หลากหลาย ขั้นที่ 3 สะท้อนความคิดในสิ่งที่เกิดขึ้น (Reflect on what happened) พิจารณาในผลที่เกิดขึ้นโดยอาศัยความรู้และบริบทที่เกิดขึ้นทางภูมิศาสตร์ ขั้นที่ 4 สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Build your own knowledge) ร่วมกันอภิปราย สรุปผลการค้นพบ แล้วนำเสนอผลงานที่หลากหลาย ขั้นที่ 5 วัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Measure and evaluate learning outcomes) ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้และการประเมินผลงานกลุ่ม ซึ่งการจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้น เป็นการฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการรู้จักสังเกต ลงมือปฏิบัติ เรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ เพื่อให้เกิดทักษะทางภูมิศาสตร์ต่างๆ ผ่านการมองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ และเป็นองค์รวมของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติรอบตัวรอบชุมชนที่อาศัยอยู่ (ทศวัฒน์ ขอบแก้ว และณัฐเชษฐ์ พูลเจริญ, 2565, น. 45) รวมทั้งแนวคิดของ อัญญา บุญยรัตน์ และวนมพร พาพะนิษฐ์ (2563, น. 23) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาให้นักเรียนสามารถดำรงตนอยู่ในวิถีของการเป็นพลเมืองโลกที่ดีตลอดจนเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมได้อย่างถูกต้อง จำเป็นที่ต้องทำให้นักเรียนตระหนักในการรู้เรื่องภูมิศาสตร์ และการให้เหตุผลทางภูมิศาสตร์ เพื่อการตัดสินใจเชิงภูมิศาสตร์อย่างเป็นระบบ ในการแก้ไขปัญหาและวางแผนในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติกวินท์ ปินไชย และรัตติกาล สารทอง (2564, น. 29) ได้ศึกษาผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องภูมิศาสตร์ พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การตั้งคำถามเชิงภูมิศาสตร์ ขั้นที่ 2 การรวบรวมข้อมูล ขั้นที่ 3 การจัดการข้อมูล ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล และขั้นที่ 5 การสรุปผลเพื่อตอบคำถาม มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.96/86.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ เพชรดี และตรุณี จำปาทอง (2564, น. 258) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม เรื่องเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิมสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเรียนรู้ด้านความสามารถในการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา มีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ ครูได้เสนอสถานการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนหาแสวงหาวิธีการแก้ปัญหา แล้วให้นักเรียนสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริง จนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนนักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ แล้วนักเรียนนำเสนอในรูปแบบผลงานที่หลากหลายให้ผู้อื่นได้รับฟัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตรา กาวิชัย, ชรินทร์ มั่งคั่ง และจารุณี ทิพยมณฑล (2564, น. 190) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ พบว่า ครูควรเน้นการปฏิบัติงานกลุ่ม ศึกษา ค้นคว้าทางภูมิศาสตร์ตามบริบทของพื้นที่ ตลอดจนให้คำปรึกษาด้านการใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ พร้อมทั้งสอดแทรกความรู้ที่ทันสมัยให้กับผู้เรียน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อปรากฏการณ์ทางภูมิศาสตร์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรภรณ์ ประภาสะโนบล และมาเรียม นิลพันธุ์ (2564, น. 8) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน พบว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน เป็นการทำให้นักเรียนสร้างความรู้จากสิ่งที่อยากรู้ ศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม ลงมือปฏิบัติ ร่วมกันอภิปราย สรุปผลและนำความรู้ที่นักเรียนสร้างขึ้นไปสร้างชิ้นงาน โดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม จนเห็นความคิดเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติตามความสนใจ เพื่อค้นพบความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและสร้างสรรค์ชิ้นงานได้ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การให้ความรู้พื้นฐาน 2) การเลือกหรือตั้งประเด็นคำถาม 3) การค้นคว้าหาความรู้หรือคำตอบ 4) การลงมือทำกิจกรรม 5) การสร้างองค์ความรู้ 6) การนำเสนอผลงานหรือความรู้และ 7) การปรับปรุงและเผยแพร่ต่อสาธารณะ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ยุพิน นาริหวนดี (2563, น. 134) ได้ศึกษา ผลการศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการสร้างความรู้และการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/84.00

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเครือข่ายการศึกษาเมืองใหม่พัฒนา จังหวัดสงขลา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 (S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากที่สุด คือ ด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 (S.D. = 0.16) รองลงมาด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 (S.D. = 0.28) ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 (S.D. = 0.24) ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 (S.D. = 0.27) ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ได้ดำเนินการเป็นกระบวนการ 5 ขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิด การแก้ปัญหาและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ด้วยตนเอง โดยมีเนื้อหาเชื่อมโยงกับนักเรียนกับสภาพแวดล้อมใกล้ตัว ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน สังคม หรือประเทศชาติ ผ่านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันอย่างมีเหตุผล รู้จักความรับผิดชอบร่วมกัน มีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการกิจต่าง ๆ และนำเสนอผลงานที่ได้จากการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วไลดา อุ่นเรือน (2563, น. 185) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง พบว่า การใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดบรรยากาศปฏิสัมพันธ์เชิงบวกทำให้ผู้เรียนเกิดความผ่อนคลายในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงมณี อยู่พัก (2562, น. 63) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎี

การสร้างความรู้ด้วยตนเองที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อแก้ปัญหาและจิตวิทยาศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของ เสรี คำอ้น และกิริณา จิรโชติเดโช (2562, น. 328) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีคะแนนรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในระดับมาก คือ ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 (S.D. = 0.46) ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เนื้อหามีคำศัพท์เฉพาะทางภูมิศาสตร์ที่เป็นนามธรรม จึงทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกลึกในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นครูต้องสรุปทบทวนเนื้อหาบทเรียน โดยครูไม่จำเป็นต้องทบทวนสรุปเองทั้งหมด ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสม อาจให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายรวบรวมสรุปลงในสมุด ก่อนดำเนินการทำงานในแต่ละภารกิจ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องและสมบูรณ์ขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภริมา วิจิธา สถิตกุล และชนินันท์ แยมขวัญยืน (2565, น. 921) ได้ศึกษาแนวทางการเรียนการสอนที่เป็นเลิศในศตวรรษที่ 21 พบว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเสนอสิ่งที่ผู้เรียนสนใจอย่างแท้จริง ผ่านวิธีการหรือการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีการกำหนดอย่างเป็นขั้นตอน ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายในสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำ การวางแผน การลงมือปฏิบัติ การสะท้อนความรู้ ภายใต้การคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การมีส่วนร่วม ผู้เรียนจะเกิดประสบการณ์ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐ์วัฒน์ อนันตะสุข และมาริษา มังกร (2563, น. 40) ได้ศึกษาการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในชาติ เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีค่าเฉลี่ย 4.24 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เรื่อง ผลการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การเรียนรู้ภูมิศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา ควรต้องจัดเวลาให้เพียงพอ กับเนื้อหาสาระ
2. ครูผู้สอนควรมีการประยุกต์เทคโนโลยีใหม่ ๆ ควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกให้เข้ากับบริบทของรายวิชาหรือสภาพผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุผลต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มากที่สุด
3. ครูผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจหลักการและขั้นตอนการสอนเป็นอย่างดี สามารถที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นและสามารถควบคุมชั้นเรียนได้ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
2. ควรมีการศึกษาค้นคว้ารูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ในวิชาภูมิศาสตร์ เพื่อพัฒนาหรือส่งเสริมทักษะ ความสามารถ สมรรถนะ หรือคุณลักษณะอื่น ๆ
3. ควรศึกษาความสอดคล้องของระดับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้กับด้านความรู้ ความเข้าใจในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ หรือหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

- กิตติกวินท์ ปินไชย และรัตติกาล สารทอง. (2564). “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการรู้เรื่องภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3”, *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 15(1), 29-42.
- ฉวีวรรณ เพชรดี และดรณี จำปาทอง. (2564). “ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ จังหวัดปทุมธานี”, *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*. 13(1), 258-273.
- ณัฐวัฒน์ อนันตะสุข และมาริษา มังกร. (2563). “การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อ ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4”, *วารสารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*. 3(2), 40-49.
- ดรณี จำปาทอง. (2560). “สภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับการศึกษาภาคบังคับ”, *วารสาร ศึกษาศาสตร์ มสธ*. 10(2), 121-135.
- ทศวัฒน์ ขอบแก้ว และณัฐเชษฐ์ พูลเจริญ. (2565). “รูปแบบการจัดการเรียนรู้รายวิชาภูมิศาสตร์ที่ส่งเสริมทักษะการคิด แบบองค์รวม : กรณีศึกษาข่ายข่ายกำแพงเพชรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยใช้สวน กล้วยเป็นฐานการเรียนรู้”, *วารสารวิชาชีพการวิจัย*. 9(1), 35-46.
- ภริมา วิธาสติกุล และชนินันท์ แยมขวัญยืน. (2565). “การเรียนรู้เชิงรุก: แนวทางการเรียนการสอนที่เป็นเลิศใน ศตวรรษที่ 21”, *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*. 6(3), 921-933.
- ยุพิน นาริหวานดี. (2563). “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการสร้างความรู้และการแก้ปัญหาเชิง สร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5”, *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏสงขลา*. 2(2), 133-159.
- วลิตา อุ่นเรือน. (2563). *การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยการปฏิสัมพันธ์ทาง สังคมร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความ แตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนักศึกษาครู*. (วิทยานิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย นเรศวร.
- วิชารมณ ประภาสโนบล และมาเรียม นิลพันธุ์. (2564). “การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานตามแนวทฤษฎี การสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน”, *วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร*. 11(1), 8-23.
- วิจิตรา กาวิชัย ชรินทร์ มั่งคั่ง และจารุณี ทิพยมณฑล. (2564). “แนวคิดการจัดการเรียนรู้สาระภูมิศาสตร์แบบการคิด เชิงพื้นที่ เพื่อส่งเสริมจิตสำนึกการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่สูงของนักเรียนชั้นประถมศึกษา”, *วารสาร สังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*. 6(8), 178-192.
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561-2580*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางสาระภูมิศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และแนวการจัดการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง ประเทศไทย จำกัด.
- เสรี คำอ้น และภิรดา จิโรติเดโช. (2562). “ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดทฤษฎีสร้างองค์ความรู้ด้วย

- ตนเองร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์”, *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. 47(2), 328-344.
- แสงมณี อยู่พุก. (2562). “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อการแก้ปัญหาและจิตวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1”, *วารสารครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 1(1), 63-73
- อัญญา บุชยันต์ และวนมพร พาหะนิษฐ์. (2563). “การใช้ Google Earth ในการจัดการเรียนรู้ภูมิศาสตร์”, *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*. 2(2), 18-29.
- Anthony, R.N. (1996). *Planning and Control System : A Framework for Analysis*. Boston Massachusetts : Division of Research, Harvard Business School.
- Brooks, J.G., and Brooks., M.G. (1993). *In Search of Understanding : The Case for the Constructivist Classroom*. Alexandria, VA : ASCD.
- Clements, D.H. (1997). (Mis) Constructing Constructivist. *Teaching Children Mathematics*. 4(4), 198-200.
- Driscoll. (1994). *Psychology of Learning for Instruction*. New Jersey : Allyn and Bacon.
- Gredler, M.E. (1997). *Learning and Instruction : Theory into Practice*. 3rd ed. Upper Saddle River, NJ : Prentice Hall.